

Arrest

nr. 231 903 van 29 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. LYS
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ACHAOUI *loco* advocaat G. LYS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 18 maart 2018 en heeft zich vluchteling verklaard op 22 maart 2018.

1.2. Op 30 september 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdend niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Deze beslissing werd op 1 oktober 2019 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Syrisch staatsburger en Arabisch van origine. U bent een soennitische moslima. U bent afkomstig van de stad Saraqeb in de provincie Idlib, waar u uw hele leven hebt gewoond tot uw vertrek uit Syrië.

U bent niet naar school geweest en bent analfabete. U was huisvrouw in Syrië. Ongeveer veertien jaar geleden huwde u met K. A.. U bent zijn tweede vrouw. Samen hebben jullie twee kinderen, Kh. A. (DVZ (...)) en Ai. A. (DVZ (...)).

U verliet Syrië ongeveer vijf jaar geleden en trok naar Libanon, waar u met het vliegtuig naar Algerije reisde. U bleef zo'n 5 à 6 maanden in Algerije en trok vervolgens naar Marokko, waar u een jaar en twee maanden verbleef. U reisde vervolgens door naar Melilla waar u ongeveer 35 dagen verbleef. U diende u een verzoek in bij de Spaanse asielinstanties te Melilla (Eurodac-hit) en verkreeg op 27 oktober 2017 het statuut van subsidiair beschermde in Spanje. U reisde via Frankrijk, waar u zo'n 2-3 dagen bij uw broer W. verbleef, door naar België. U kwam in België aan op 18 maart 2018. Sinds uw verblijf in Frankrijk bij uw broer W. bent u niet meer samen met uw man, die in België verblijft. U verklaart moeilijk terug te kunnen keren naar Melilla omdat u twee kinderen hebt en dicht bij uw familie in België wenst te blijven.

Op 22 maart 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele Syrische identiteitskaart, uw origineel Syrisch paspoort en de originele Syrische paspoorten van uw dochters neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit een verklaring van het Spaanse Centraal Register voor Vreemdelingen, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Spanje, in casu subsidiaire bescherming, op 27/10/2017.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Spanje hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u dat u Melilla verliet omdat u graag bij uw familie in België wou zijn, samen met uw twee kinderen.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met

betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Spanje verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

U kon echter niet aannemelijk maken dat uw levensomstandigheden in Spanje in die mate ondermaats zouden zijn dat men moet spreken van een onmenselijke of vernederende levensstandaard. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u nooit persoonlijke problemen, noch met de Spaanse autoriteiten noch met burgers, heeft gekend in Melilla (CGVS, p. 7 en p. 9).

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden voor uw vertrek uit Melilla de aanwezigheid van uw familie in België betrof. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u geen familie hebt in Spanje en daarom graag in België zou willen blijven (Verklaring DVZ, vraag 33). Ook op het CGVS haalt u geen andere reden voor uw vertrek uit Melilla aan (CGVS, p. 7 en p. 9). Dient echter te worden opgemerkt dat het loutere feit dat u niet over een familiaal netwerk zou beschikken in Spanje een blote bewering is van uw kant die u geenszins staaft. Bovendien toont u hiermee geenszins aan dat u Spanje omwille van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming diende te verlaten dan wel er op heden niet zou kunnen terugkeren.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u in Spanje beroep kon doen op de Spaanse autoriteiten. Zo verklaarde u er te hebben verbleven in een opvangcentrum, waar uw kinderen naar school konden en taalles kregen. U kreeg er onderdak, kleren en eten (CGVS, p. 5-6). U bracht geen elementen aan waaruit blijkt dat u in Melilla aan uw lot werd overgelaten en geen beroep kon doen op de Spaanse overheid dan wel op specifieke instanties die u bijstand verleenden.

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Spanje en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Spanje, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De documenten die u voorlegt kunnen voorgaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Uw Syrische identiteitskaart alsook uw Syrisch paspoort en de Syrische paspoorten van uw kinderen bevestigen louter uw persoonsgegevens alsook de persoonsgegevens van uw gezinsleden. Geen van deze feiten wordt in voorgaande betwist doch ze hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. Het mag duidelijk zijn dat deze documenten dan ook niet volstaan om voorgaande bevindingen om te vormen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u direct noch indirect naar Syrië mag worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van het "*principe van Familie-eenheid*", van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 24 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, § 2, 48/5, 48/6, 57/6, § 3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids-, het redelijkheids-, het proportionaliteitsbeginsel en het beginsel van gezinseenheid.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgende stukken: e-mailverkeer tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en de Spaanse asielinstanties (stuk 3), "*Eurodac Search Result*" van 20 maart 2018 (stuk 4) en een interne nota van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over "*Hit Eurodac 'M'*" van 12 oktober 2018 (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard omdat (i) uit een verklaring van het Spaanse Centraal Register voor Vreemdelingen blijkt dat zij op 27 oktober 2017 internationale bescherming kreeg in Spanje en (ii) zij geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Spanje loopt, haar basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en haar levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

2.3.2. De Raad stelt samen met verzoekster vast dat uit het administratief dossier niet kan worden afgeleid dat zij internationale bescherming geniet in Spanje. Noch uit het document van het Spaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken van 12 juni 2018 (administratief dossier, map 'Documenten), noch uit het e-mailverkeer tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en de Spaanse overheden (administratief dossier, stuk 15 en verzoekschrift, stuk 3), noch uit het "Eurodac Search Result" (administratief dossier, stuk 15 en verzoekschrift, stuk 4) kan immers blijken dat verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus zou zijn verleend in Spanje, zoals nochtans wordt voorgehouden door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier kan slechts worden afgeleid dat verzoekster een verzoek om internationale bescherming indiende in Spanje, zonder dat er evenwel duidelijkheid bestaat over een eventuele beslissing in het kader van dit verzoek. Zo wordt onder meer in het document van het Spaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken van 12 juni 2018 (administratief dossier, map 'Documenten) uitdrukkelijk verwezen naar artikel 18.1 B) van de Verordening van het Europees Parlement en de Raad (EU) nr. 604/2013 van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening) als grond voor de terugname door Spanje, waarin staat te lezen dat de verantwoordelijke lidstaat verplicht is om: "een verzoeker wiens verzoek in behandeling is en die een verzoek in een andere lidstaat heeft ingediend of die zich zonder verblijfstitel ophoudt in een andere lidstaat, volgens de in de artikelen 23, 24, 25 en 29 bepaalde voorwaarden terug te nemen;" (eigen onderlijning).

In zoverre verzoekster verwijst naar de nota "Hit Eurodac 'M'" van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2018 (verzoekschrift, stuk 5) en betoogt dat het feit dat er geen "Markstatus" terug te vinden is in haar "Eurodac Search Result" (administratief dossier, stuk 15 en verzoekschrift, stuk 4) betekent dat haar geen subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in Spanje, kan de Raad slechts vaststellen dat uit de door haar bijgebrachte informatie blijkt dat er sinds 20 juli 2015 een systeem van kracht is in alle lidstaten waarbij een markering "M" wordt aangebracht bij de "Eurodac"-hit in de rechterkolom bij personen die een status hebben verkregen (vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus) en dat het afwezig zijn van deze markering betekent dat de procedure nog bezig is, dat er nog geen internationale bescherming werd toegekend of dat de gegevens nog niet behandeld zijn. Uit diezelfde informatie blijkt echter eveneens dat het systeem van markering slechts sinds juli 2018 uitdrukkelijk wordt vermeld aan de asielinstanties. Uit het enkele feit dat er geen "Markstatus" wordt vermeld in verzoeksters "Eurodac Search Result" kan bijgevolg op zich niet worden afgeleid dat haar geen internationale bescherming werd verleend in Spanje. Doch evenmin kan hieruit worden opgemaakt dat zij wel degelijk subsidiaire beschermingsstatus zou genieten aldaar, zoals het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorhoudt.

2.3.3. Aangezien de Raad te dezen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 september 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER